

Man talar om Ljusets källa. Jag tviflar ej på att den finnes, men väl derpå att någon skall hinna den. Solens strålar uplösa dess framvällande vågor i ångor och vi förfris, kas af den nedfallande daggen; eller få vi någon gång den lifgivande drycken försänd på bouteiller. Dessa finna dock sällan oförfalskade vår kust, emedan vattnet af fuskande Kypare och kemister utspädes eller eftergöres, och mången, som törstar efter lifvet, dricker döden

10

117 OM BETYDELSEN MED NATIONS HEDER

HUB, JVS handskriftssamling

Vi hafva vid våra Conventikler hört mången fråga hvad är Nations heder? vi hafva hört omdömen derom utmärkta af mer eller mindre obetänksamhet; utan att någon ens sökt besvara frågan, eller tillrättavisa dessa / tanklösa / *omotiverade* / utrop. Saken är icke utan Intresse och en utredning om också en ofullkomlig förmodas vara bättre än alls ingen.

20

Låtom endast taga erfarenheten till Råds. Anse vi icke Nationen hedrad af de medlemmar som uti sina Examina tillvunnit sig ett utmärktare videtur. Räkna t. ex. icke vid hvarje promotion redan ett större antal promoti göra Universitetet heder, ett större antal af en viss Afdelning hedra denna? Hvem betraktar icke sitt högre eller lägre videtur i förhållande till Nation och dess reputation? gläder sig eller nedslås mera för dess än för sin egen skuld? Räkna vi icke oss till heder om män utmärkta, antingen såsom Lärare härstädes, eller på andra poster i Samhället utgått ur vårt samfund? Hvem af oss är icke stolt öfver en Porthan Franzén Choreus och dylika män?

30

Ingen skall väl neka att förhållandet är sådant, eller åtminstone icke förneka den bättre känsla, som säger honom att det borde så vara. Häruti ligger ett erkännande af att Nations inrättningen äger ett syftemål, hvars upnäende så hos samfundet väcker glädje och en stolt sjelfkänsla.

40

Ty hvad hedrar mera än, att hafva fullgjort en skyldighet, (som hos den enskildta) så *m(y)ck(e)t* som möjligt upfyllt sin bestämmelse. Och huru ringa eftertanke fordras det icke för att kunna / inse / bestämma / detta mål, och derigenom afsigten med vår Corps's indelning i särskildta Afdelningar eller Landsmannaskap. Säkert är det en inrättning för Universitetets nytta, bör åtminstone så anses; ty annars vore intet skäl förhanden för dess existence. På hvad sätt kan den gagna Universitetet? frågar man. Genom att underhjelpa Studentens förkofran på kunskapernas och sedlighetens väg. Tviflar man att detta sker? må så vara; Men säkert medger en hvar att denna förkofran hufvudsakligast beror af den ton och / anda / *esprit* /, som bland Corpsens medlemmar är den herrskande., || Den allmänna bildning som hvarje i Statens tjenst inträdande individ vid Universitetet bör erhålla, är just att indragas i det derstädes rådande sträfvandet för det sanna och rätta. ||, Att detta sträfvande af Docentes kan väckas och riktas till sitt mål, derpå hafva vi mångfalldiga exempel; men om hvar och en af oss lefde isolerad så vore redan en allmännare väckelse nästan omöjlig, och den skulle snart af brist på näring blifva överksam., || Meddelandet är en själens Respirations-process hvarigenom först safter göras tjenliga till det andeliga lifvets underhållande. Utan meddelande skulle det förstöras och uplösas genom qväfning af pedanteriets osunda ångor eller af ett bristande sjelfförtroendes lufttomhet. ||, Vårt land så glest bebodt hitsänder sina söner från vidt skilda trakter. Naturligtvis sluta sig de tillsammans som kommit från samma Landsort njutitt samma upfostran och redan i barndomsåren knutit brödra-

50

bandet. Sannt är att detta utsträckt så långt som möjligt är af desto mera nytta. Men om man säger att det borde gälla hela Corpsen är det orätt, 1:o Emedan för att underhålla Relationer med alla dess medlemmar ingen tid vore tillräcklig. Härutaf följde att hvar och en endast skulle söka de sällskaper i hv(ì)lka han funne sig väl, d. v. s. de med hv(ì)lka han står på samma bildningsgrad, njuter samma nöjen, idkar samma Studier etc.

Det är lätt att inse huru härigenom icke alenast den mångsidighet vårt närvarande umgängessätt äger, skulle gå förlorad, utan äfven huru den mera bildade den sedligare skulle sättas ur stånd att genom grundsattser och exempel verka efterföljd hos den som i dessa afseenden icke är lika långt hunnen. 2:o Emedan vid hvarje gemensamt företag, så många passioner skulle sättas i rörelse, så många Individens egenkärlek och egna åsikter skulle komma i strid, att intet Resultat kunde vinnas, åtminstone icke något, som ej vore ett visst parti's verk. Annat är förhållandet i detta afseende då en sak discuterar endast mellan Nationister, h(oc) e(st) mellan nära lierade vänner, och Corpsen's votum blir de särskildta Afdelningarnas. || Annat också förhållandet i förra fallet, då man genom vana, kärlek till hemmet, gemensamma minnen och gemensamma företag bindes vid en umgängeskrets i alla fall stor nog för att sätta medlemmen / <der>af / deri / i beröring med de mäst olikartade Characterer de mest stridande åsikter. Men där gör den / oftare / ständiga / sammanvaron den närmare förbindelsen det lättare att jemka dessa stridiga åsikter och bringa dem till öfverensstämmelse. || Om man ger akt på vår tids tilldragelser, ser man ju huru i de Stater, hvarest den förlöjligade Skrå andan icke finnes, alla Institutioner af brist på samma skrå anda dela dagsländans öde, att om morgonen med sorl utsträcka vingarne för att om aftonen dö och försvinna. Derföre antaga också alla nyare Filosofer Corporation såsom en nödvändig mellanlänk mellan Familjen och Staten.

För att så mycket säkrare hinna dertill, vore nödigt, att Nations medlemmar emellan funnes ett nära samband, att de särskildta Nationerne genom Deputerade stode i ständig Relation till hvarandra, och att tillfälle funnes till bestämda allmänna sammankomster, såsom det enda tjenliga umgänge för hela Corpsen.

Vidare se vi att Nationerne genom endrägtiga pecuniaria företag äro i stånd att i icke ringa mon befordra Universitetets ändamål. Äfvensom den täflan dem emellan råder, om den också ofta antar skepnad af afund och motvilja, icke kan vara utan nyttiga följder.

Den anda för vettenskaplig forskning och sedlig förädling hvilken härvid är A och O Begynnelsen och ändan behöfver icke påtrugas, den vaknar af sig sjelft, där en viss grad af bildning och ungdomligt sinne finnas. Om Nationsinrättningens ändamål är det samma, som Universitetets, och dess heder, att så mycket som möjligt närma sig till detsamma, så kan Nationens heder icke vara skild från den dertill hörande Individens, och dennes skyldighet att arbeta för densamma på intet sätt *strida emot hans* sanna väl; tvärtom måste hvarje dess medlem anse det enda ordet Nations heder innebära allt det, som under hans vistelse vid Universitetet bör utgöra målet för hans sträfvan. Sålunda vore det icke orätt, att säga, det Nationsheder såsom synonymt med det / rätta / *sedliga* / borde utgöra normen för hvarje rättskaffens Students görande och låtande. — Men kanske har hela vårt raisonnement varit öfverflödigt och vi hade endast behöft fästa oss vid hvad vi / vanligen / *gemenligen* / med ordet afdelning förstå. Nation utgöres naturligtvis af oss dess medlemmar. Nationens heder vill således säga vår heder, och hvad som är allas vår heder måste äfven vara hvar och en enskilts. Att åter Individens sanna heder någonsin skulle fordra ett åsidosättande af hans skyldigheter och hans dermed oupplösligen förenade sanna väl, wore ett

påstående för mycket paradoxt, för att behöfva vederläggning. Och är det så, så är det rätt, men wore det annorlunda så wore det orätt enligt hvad en fordom celeber man påstått. Men tills vi lärt inse någon förnuftenligare betydelse af detsamma, så låtom oss anse Nations heder såsom vårt närmaste mål, dennas heder oupplösligen förenad med Universitetets och Universitetets med Fäderneslandets.

N. B. Nations Disciplin den bästa — Patrum liksom hela Corpsens sårande.

10

118 ÖSTERBOTTNISKA AVDELNINGENS ANHÅLLAN TILL UNIVERSITETET 23. VII 1832

HUA, Centralförvalningens arkiv

Magnifice Herr Rector och Riddare!
Så ock
Amplissimum Consistorium Academicum!

20

Då vi inför Magnifice Herr Rector och Amplissimum Consistorium Academicum härmedelst gå att i djupaste ödmjukhet göra en anhållan af mindre vanlig art, anse vi för vår första pligt att ådagalägga, det icke en ungdomlig öfvervilning eller straffvärd lätt sinnighet, utan endast den agtning vi äro skyldige oss sjelfve såsom menniskor och medborgare i ett upplyst land, föranleder vårt steg; och våge vi derföre ödmjukast utbedja oss våre academiska Fäders tålmod till afhörande af följande framställning.

30

Genom den studerande Corpsens fördelning i särskildta Landsmannaskaper eller, såsom de numera heta, Afdelningar, under hvar sin Inspectors och Curators närmaste faderliga ledning och med sina Membra Honoraria såsom lefvande efterdömen, har våra Academiska Lagstiftares vishet kanske mera än genom andra disciplinära stadganden sörjt för samma Corps's moraliska bildning. Vål kunna en Inspector och en Curator för en afdelning af ofta mer än hundrade Medlemmar hvarken personligen eller genom valda kunskapare så noga bevaka hvarje enskild medlems oförfarna steg, att dymedelst all öfverträdelse af ordning och skick skulle förekommas; men denna utväg kan ock så mycket mindre vara af Lagstiftarene åsyftad, som densamma, äfven om den någongång skulle krönas af ögonblicklig framgång, dock aldrig förmår framkalla annat än en vanskelig, passiv laglydnad, i stället för en sann, ur individens eget väsende utvecklad, moralisk bildning

40

hvarifrån vördnaden för lag och rätt är oskiljaktig. Fastmer torde Inspector och Curator mera egenteligen arbeta för detta stora mål, om de genom sitt varma intresse för detsamma och således äfven för sin Afdelnings sanna bästa, understödda af sin större erfarenhet, söka gifva den hos ungdomen så naturliga, så starka och af egennyttiga planer och afsigter ännu icke grumlade känslan för det sanna, rätta och ädla en sådan väckelse och näring, att det godtyckliga, det ensidiga och inskränkta — detta den sedliga ordningens ogräs, hvars frö den under mångfalliga skepnader framträdande egennyttan, sår äfven vid sidan af den ädlaste planta — quäfvets i grodden, eller åtminstone hindras att höja sin krona emot dagens ljus, om de,

50

med ett ord, lifva en sann esprit de Corps, vänja ungdomen att betrakta sig såsom medlemmar af ett samhälle, af hvilket de hafva all sin betydelse, all sin heder, hvilket de äro skyldige att visa sig värdige och för hvars anseende hvarje medlem är pligtig att sörja. Särskildt har icke blott gammal häfd, utan hellre en i sakens natur liggande nödvändighet hos oss Österbottningar framkallat och underhållit en sådan åsigt af Afdelningskapet. Långt